

Erhvervsevne som Følge af Sygdom er væsentlig forringet, skal den Hjælp, der i Anledning af vedkommende Trangstilfælde af hans Opholdsdistrikt ydes ham til Kur og Pleje eller til hans og Families nødvendige Underhold, ikke betragtes som Fattighjælp, for saa vidt den ikke i Omfang skønnes at overstige den ham af Sygekassen i Løbet af det Regnskabsaar, i hvilket Sygekassenhjælpen er ophørt, og de to forudgaaende Regnskabsaar ydede Understøttelse.

Fattighjælps Virkning skal ligeledes bortfalde med Hensyn til Hjælp, der paa Grund af Sygdom udredes af det offentlige til Kur og Pleje af en her i Landet forsørgelsesberettiget trængende, der kan føre Bevis for, at han i de sidst forløbne 3 Aar ikke har opfyldt — og stadig ikke opfylder — Helbredsbetingelserne for at optages som nydende Medlem i en anerkendt Sygekasse, jfr. § 7, 2det Stykke, i Anordning om anerkendte Sygekasser paa Færøerne af 30. December 1921.

Det samme gælder med Hensyn til Omkostninger, der paa Grund af Sygdom udredes af det offentlige til hans og Families nødvendige Underhold, dog kun for et Beløb, der ikke overstiger, hvad der vilde have tilkommet ham i Henhold til Lov om Invalidforsikring af 6. Maj 1921.

Kommunalbestyrelsen er til enhver Tid berettiget til ved Lægeattest, der betales af Kommunen, at fordre godtgjort, at vedkommende ikke opfylder Helbredsbetingelserne for at optages som nydende Medlem i en anerkendt Sygekasse.

Er den i Henhold til foranstaaende Bestemmelser understøttede ikke forsørgelsesberettiget i Opholdsdistriktet, har dette Krav paa at erholde de anvendte Bekostninger refunderet efter de for Refusion af Fattighjælp gældende Regler.

Saa længe en Person modtager Understøttelse i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Paragraf, betragtes vedkommendes Erhvervelse af Forsørgelsesret i hans Opholdsdistrikt som hvilende.“

Bülow.

Jul. Frandsen.